

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-426

09.10.2015

Генеральному прокурору України

ШОКІНУ В.М.

Шановний Вікторе Миколайовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Петренка О. М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 жовтня 2015 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 8 арк. у 1 прим.;
матеріали на 45 арк. – тільки адресату.

З повагою.

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Петренко Олег Миколайович

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Вих. № 280

"28" жовтня 2015р.

✓ Генеральному прокурору України
Шокіну В.М.

Міністру внутрішніх справ
України Авакову А.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо бездіяльності слідчого відділу прокуратури м. Києва у розслідуванні кримінального провадження № [REDACTED] відносно інспектора сектору оформлення матеріалів ДТІ відділу ДАІ Святошинського РУ ГУМВС України в м. Києві капітана міліції [REDACTED] який вчинив стосовно [REDACTED] кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 365 КК України.

Шановний Вікторе Миколайовичу!

Шановний Арсене Борисовичу!

Звертаюся до Вас, з метою та надією захистити [REDACTED] від свавілля міліцейсько-прокурорських чиновників, які до цих пір залишаються при владі й не дають нашому суспільству нормально розвиватися, а також встановити справедливість, на існування якої у нашій країні я ще сподіваюся.

Справа у тому, що ще більш ніж рік тому, а саме 10.08.2014р. відносно [REDACTED] працівником міліції - інспектором сектору оформлення матеріалів ДТІ відділу ДАІ Святошинського РУ ГУМВС України в м. Києві капітаном міліції [REDACTED] був вчинений злочин, передбачений ч. 2 ст. 365 КК України, в результаті чого [REDACTED] були заподіяні тілесні ушкодження у вигляді саден на правій голені.

Це сталося із-за того, що [] поцікавився у працівників ДАІ, які на службовому автомобілі без на те потреби заїхали на зелений газон, що вони тут роблять та почав після їхніх погроз та грубого спілкування з [] знімати їхнє правопорушення на мобільний телефон.

Вказані вище травми [] заподіяв [] під час виконання службових обов'язків, керуючи службовим автомобілем ДАІ «ДЕО Сене», д.н. 2013, який належить автогосподарству МВС України, вчинив наїзд на [] на тротуарі на бульварі Вернадського у м. Києві.

Докази про вчинення міліціонером [] злочину – зафіксовані під час розгляду справи Святошинським райсудом м. Києва. Є багато свідків цієї події, які фіксували її на свої мобільні телефони та підтвердили це у суді.

Однак не зважаючи на це, до сьогодні старший слідчий прокуратури м. Києва [] якому було доручено розслідування кримінального провадження щодо [], відмовляється визнати [] потерпілим.

Відразу після вчинення відносно [] злочину [] і з метою його укриття, керівництвом Святошинського райуправління у змові з прокуратурою Святошинського району м. Києва стосовно [] було відкрите кримінальне провадження № [] за ст. 345 ч. 2 КК України, розслідування якого було доручено некваліфікованому слідчому [].

Вона активної позиції у встановленні істини у справі не проявила, зволікала з розслідуванням, [] не викликала жодного разу.

У справах, як працівник добровольчого батальйону «Азов» у жовтні 2014 р. [] виїздив у зону проведення АТО у Донецьку область.

Скориставшись цим, [] незаконно оголосила [] у розшук, а після, так би мовити, [] «гучного» затримання 24.02.2015 р. намагалися позбавити волі та обрати запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Однак, тоді слідчий суддя достеменно розібравшись і не знайшовши ніяких законних підстав [] заарештувати, не дав можливості слідчому і прокурору це зробити.

Розслідування кримінального провадження стосовно [] було проведено на низькому професійному рівні. Встановлені працівниками оперативних служб міліції свідки події, яка розгорталася 10.08.2014 р. з невідомих причин не допитувались. Існуючі у [] до сьогодні докази - відеозаписи вчинення саме працівником міліції [] стосовно [] злочину - до матеріалів справи не були приєднані. А прокуратура ці докази у суді відмовляється визнавати.

Ні [] ні його адвокати не дали можливості скористатися вимогами закону і належним чином захиститися від обвинувачення. Обставини начебто вчинення злочину саме [], а не міліціонером [], були грубо сфальсифіковані.

Про це говорить той факт, що після закінчення розслідування справи відносно [] на вимогу адвоката про усунення недоліків досудового

розслідування, прокуратура Святошинського району м. Києва 30.03.2015 р. була вимушена частково задовольнити заявлене ним клопотання та внести відомості про вчинення працівником міліції [REDACTED] злочину (дії, що супроводжувались насильством відносно [REDACTED], болісним і таким, що ображають особисту гідність) до ЄРДР за № [REDACTED], а відповідні матеріали для організації досудового розслідування за ч. 2 ст. 345 КК України – направити до прокуратури м. Києва.

Однак прокуратура м. Києва за справу [REDACTED] взялась неохоче. Старший слідчий [REDACTED] розслідування справи взагалі не проводить. Все, що він спромігся зробити, то це допитати [REDACTED] за клопотанням адвоката, але не як потерпілого, а лише як свідка. Під час допиту [REDACTED] докладно сповістив слідчого про факт заподіяння працівником міліції [REDACTED] тілесних ушкоджень. Покази [REDACTED] були зафіксовані у протоколі допиту. Зазначене [REDACTED] підтвердив наявними у нього доказами (відеозаписами), які слідчий прийняв у [REDACTED]. Але чи приєднав він їх до справи – мені не відомо.

З матеріалами кримінального провадження [REDACTED] й його адвокату не дають ознайомитися. Усе це не дає [REDACTED] можливості оскаржити незаконні і неправомірні дії слідчого у визначений КПК спосіб, – до суду.

Таким чином, передбачені КПК обов'язки всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, слідчий [REDACTED] не виконує.

А відтак, мета і завдання, які передбачені ч. 2 ст. 9 КПК України, згідно з якою саме він, і не хто інший – зобов'язаний всебічно, повно та неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень, досягнуті ним не будуть.

Проводячи захист під час розгляду справи у суді, адвокат звертався з запитом до медичних закладів і були здобуті докази про наявність у [REDACTED] тілесних ушкоджень і про їх фіксацію медичними працівниками. У справі відносно [REDACTED] яка зараз розглядається у суді, є невідворотні докази вини працівника міліції [REDACTED].

Але на це звертати увагу ніхто не воліє звертати, і [REDACTED]. здається – навіть і суддя, який, на мій погляд, від початку розгляду справи стоїть на боці прокуратури.

На неодноразові звернення та клопотання [REDACTED] та адвоката до слідчого (у тому числі й письмові) про визнання [REDACTED] потерпілим, активізацію слідства та вчинення усіх необхідних слідчих дій, з тією метою, щоб справа стосовно працівника міліції [REDACTED] була спрямована до суду, слідчий [REDACTED] – аж ніяк не реагує!

У відповідь на звернення адвоката надходять формальні відписки з постановами слідчого про відмову у задоволенні клопотань.

Скоріш усього, від свого керівництва він отримав вказівку якомога повільніше або взагалі не розслідувати справу стосовно міліціонера [REDACTED], з тією метою, щоб Святошинський районний суд м. Києва (суддя [REDACTED]) встигнув винести вирок про засудження [REDACTED] за ч. 2 ст. 345 КК України. Слідчого не хвилює, що в матеріалах вже сфальсифікованого стосовно [REDACTED] кримінального провадження є матеріали про ДТП, що сталася 10.08.2014 р. о 17-30 год. у м. Києві, на бульварі Вернадського, 16/8, де чітко зазначено про місце наїзду на пішохода [REDACTED] службовим автомобілем ДАІ «ДЕУ» д.н. 2013, який належить автогосподарству МВС України та зазначено про діагноз «забій м'яких тканин верхньої треті правої голени».

Працівники ДАІ оформили ДТП у відповідності до вимог закону та передали матеріали своєму керівництву.

Але невідомо яким чином і за якою вказівкою ці матеріали опинилися у кримінальному провадженні.

У справі з якою ознайомився [REDACTED] по закінченню слідства було 139 аркушів. Ще 6-ть аркушів було додано прокурором після часткової відмови у задоволенні клопотання захисника [REDACTED] про доповнення досудового розслідування.

Проте, у суді, у підтвердженні ж вини [REDACTED] прокурор видає схему до матеріалів ДТП про наїзд на [REDACTED] не як доказ вини працівника ДАІ [REDACTED], а як доказ вини [REDACTED] у заподіянні йому тілесних ушкоджень.

З наявних понад 140 аркушів кримінального провадження, з якими знайомий і копії яких є у [REDACTED], на підтвердження вини прокурор видав усього 15.

І слідчого [REDACTED] також не цікавить той факт, чому ж прокуратурою Святошинського району ці матеріали до суду не направлялися.

Його не цікавить навіть те, що жодних відомостей про проведення службового розслідування у відповідності з наказом №230 від 12.03.2013р. «Про затвердження Інструкції про порядок проведення службових розслідувань в органах внутрішніх справ України» стосовно капітана міліції [REDACTED] який керуючи службовим автомобілем здійснив наїзд, завдав тілесні ушкодження, та ще й погрожував табельною вогнепальною зброєю, - не існує. Хоча при особистій зустрічі він адвокату повідомив, що він таке розслідування вже призначив.

З моменту реєстрації кримінального провадження відносно працівника міліції [REDACTED] пройшло вже майже півроку. Невже цього терміну виявилось недостатньо, щоб провести у ньому об'єктивне й неупереджене розслідування?

На звернення [REDACTED] та скарги від ГУМВС України в м. Києві та Міністра внутрішніх справ Авакова А.Б. надходять відписки типу.

Все вирішується на рівні працівників міліції щонайбільше міського рівня, які фальсифікували слідство.

Для з'ясування факту наявності тілесних ушкоджень у [REDACTED], адвокат 26.06.2015 р. звернувся з запитом до Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф м. Києва та 02.07.2015 р. отримав відповідь, у якій

зазначено, що у [REDACTED] 10.08.2014 р. було виявлено тілесні ушкодження у вигляді «садна ділянки верхньої третини правої гомілки», які відмічені у картці виїзду швидкої медичної допомоги за №1111 від 10.08.2014 р.

До того ж слідчий [REDACTED] мав намір ознайомитися зі справою у суді. Але, вочевидь він цього робити не бажає.

Усе це й інші докази є у наявності слідчого [REDACTED]

Однак, до цього часу, [REDACTED] не відомо, чи проведена хоча б судово-медична експертиза з приводу з'ясування у [REDACTED] ступеня тяжкості тілесних ушкоджень та чи допитані свідки вчинення стосовно [REDACTED] злочину.

Я впевнений, що існуючі докази не викликають сумніву про перевищення влади та службових повноважень працівником правоохоронного органу [REDACTED] при виконанні ним службових обов'язків з охорони громадського порядку.

Відповідно до Конституції України та Закону України «Про статус народних депутатів України» народний депутат зобов'язаний постійно підтримувати зв'язки з виборцями, вивчати громадську думку, потреби і запити населення, а у разі необхідності повідомляти про них Верховну Раду України та її органи, вносити пропозиції та вживати в межах своїх повноважень заходи щодо їх врахування в роботі органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій.

Народний депутат України розглядає усі одержані пропозиції, заяви та скарги виборців. Для вирішення порушених у зверненнях питань, народний депутат наділяється низкою повноважень, у т. ч. правом направлення депутатського звернення або ж запиту.

Розгляд звернень виборців входить до обов'язків народного депутата України, які перелічені у статті 24 Закону України «Про статус народного депутата України».

На підставі викладеного, керуючись законами України.

ПРОШУ:

1. Розглянути викладені обставини по суті, по викладених фактах провести ретельну перевірку.
2. Вжити заходів щодо повного, об'єктивного, законного, кваліфікованого та неупередженого розслідування обставин вчиненого стосовно Фролова І.В. злочину.
3. Усунення порушення прав, як потерпілого, порушень вимог КПК, допущених слідчим прокуратури м. Києва [REDACTED] під час досудового розслідування з вимогою його усунення від розслідування та доручення слідства більш порядному та кваліфікованому слідчому.
4. Провести ретельну перевірку викладених мною доводів і відповідно до вимог наказу МВС України від 12.03.2013р. №230 призначення та проведення службового розслідування відносно інспектора СОМ ДТН

відділу ДАІ Святошинського РУ ГУМВС України в м. Києві капітана міліції [REDACTED]

5. Не допустити, щоб горе-працівник міліції [REDACTED] уникнув кримінальної відповідальності за те, що порушив присягу, вчинив службовий злочин, завдав тілесні ушкодження, погрожував вогнепальною зброєю, адже він, відчувши безкарність, може покалічити ще не одну людину або ж вчинити інші злочини.
6. Вжиті заходи щодо відновити прав [REDACTED] активізацію розслідування повідомити письмово мене та [REDACTED]

Додаток: № 45 арк.

1. Копія заиту адвоката [REDACTED] від 30.04.2015 р. прокурору Святошинського району м. Києва про надання письмової інформації на 1-му арк.;
2. Копія відповіді на адвокатський запит - лист №(10-58) 167-15 від 08.05.2015 р. першого заступника прокурора Святошинського району м. Києва Дем'янця С. на 1-му арк.
3. Копія супровідного листа першого заступника прокурора Святошинського району м. Києва Дем'янця С. №(1058) 2702 вих. від 06.04.2015 р. про направлення матеріалів в 1-му томі на 15-ти аркушах кримінального провадження, внесеного 30.03.2015 р. до ЄРДР за № [REDACTED] про кримінальне правопорушення за ч. 2 ст. 365 КК України вчинене працівником міліції [REDACTED] до прокуратури м. Києва на 1-му арк.
4. Копія супровідного листа першого заступника прокурора Святошинського району м. Києва Дем'янця С. №(10-58) 167-15 від 30.03.2015 р. адвокату [REDACTED] про направлення постанови про часткову відмову у задоволенні його клопотання на 1-му арк.
5. Копія постанови від 27.03.2015 р. старшого прокурора прокуратури Святошинського району м. Києва Апреленка О.І. про часткову відмову у задоволенні клопотання адвоката [REDACTED] про доповнення досудового розслідування на 2-х арк.;
6. Копія скарги від 09.04.2015 р. на постанову старшого прокурора прокуратури Святошинського району м. Києва Апреленка О.І. від 27.03.2015р. про часткову відмову в задоволенні клопотання у кримінальному провадженні № [REDACTED] від 11.08.2014р. до слідчого судді на 7-ми арк.
7. Копія ухвали слідчого судді Святошинського районного суду м. Києва від 23.04.2015 р. на 1-му арк.;
8. Копія довідки від 10.04.2015 р. №14/1-2173 вих.19 старшого слідчого прокуратури м. Києва Львовчкіна А.О., про внесення відомостей про кримінальне правопорушення відносно [REDACTED] на 1-му арк.
9. Копія скарги на ім'я начальника ГУМВС України в м. Києві Терещука О.Д. від 28 квітня 2015 року вх. № Л-558ОП про

порушення працівниками міліції вимог чинного законодавства на 5-ти арк.

10. Копія відповіді від 29.05.2015 р. №12/І-Л-229ол, про розгляд скарги, яка підписана заступником начальника відділу слідчого управління ГУМВС України в м. Києві Мургою О.В. на 1-му арк.
11. Копія клопотання адвоката від 04.06.2015 р. старшому слідчому прокуратури м. Києва [REDACTED] про визнання потерпілим та ознайомлення з матеріалами кримінального провадження № [REDACTED] на 1-му арк.;
12. Копія супровідного листа старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] від 18.06.2015 р. №17/І-307-15 про направлення копії постанови про відмову у задоволенні клопотання на 1-му арк.
13. Копія постанови від 08.06.2015 р. старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] А.О. про відмову у задоволенні клопотання адвоката [REDACTED] на 1-му арк.;
14. Копія моєї заяви старшому слідчому прокуратури м. Києва [REDACTED] від 04.06.2015 р. Про визнання мене потерпілим у кримінальному провадженні № [REDACTED] на 1-му арк.;
15. Копія супровідного листа старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] від 18.06.2015 р. №17/І-307-15 про направлення копії постанови про відмову у задоволенні клопотання на 1-му арк.
16. Копія постанови від 08.06.2015 р. старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] про відмову у задоволенні мого клопотання про визнання потерпілим у кримінальному провадженні № [REDACTED] на 1-му арк.;
17. Копія клопотання адвоката від 17.07.2015 р. старшому слідчому прокуратури м. Києва [REDACTED] про визнання мене потерпілим, виклик та допит свідків, надання доручень, проведення експертиз та ознайомлення з матеріалами кримінального провадження № [REDACTED] на 3-х арк.;
18. Копія супровідного листа старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] від 27.08.2015 р. №17/І-307-15 про направлення копії постанови про відмову у задоволенні клопотання на 1-му арк.
19. Копія постанови від 27.08.2015 р. старшого слідчого прокуратури м. Києва [REDACTED] про відмову у задоволенні клопотання адвоката [REDACTED] на 1-му арк.;
20. Копія скарги адвоката [REDACTED] на ім'я міністра внутрішніх справ України Авакова А.Б. від 17.07.2015 р. щодо проведення службового розслідування на 3-х арк.
21. Копія відповіді від 08.09.2015 р. №10/І-1805, про розгляд скарги, яка підписана заступником начальника УДАІ ГУМВС України в м. Києві Цаплієм Г.М. на 1-му арк.
22. Копія адвокатського запиту від 26.06.2015 р. до Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф від 26.06.2015 р. про

вигребування інформації щодо наявності у мене тілесних ушкоджень на 2-х арк.;

23. Копія відповіді Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф м. Києва №1365/Б від 02.07.2015 р. на адвокатський запит від, у якій зазначено, що у мене 10.08.2014 р. було виявлено тілесні ушкодження у вигляді «Садна ділянки верхньої третини правої гомілки», які відмічені у картці виїзду швидкої медичної допомоги за №1111 від 10.08.2014 р. та копії 2-х карток виклику карет швидкої медичної допомоги до мене та Велігорського О.В. на 1-му арк.
24. Копія договору про надання правової допомоги від 10.04.2015 р. на 1-му арк.

З повагою
народний депутат України

Тіш

О. М. Петренко
посвідчення №392